

הפקרות

כוחות השניים אינם שווים, לרוב המכות אינן משיגות את מטרותן, והשפעתן על גפש הילד הרסנית ביותר.

לכל אחד פינה

לטענה האחרונה שאני שומעת, בי התשובה לדעותי אלה היא: "מה יהיה בסופם של הילדים? הם יגדלו מופקרים ורודנים. אם יעשו ככל העולה על רוחם עכשיו, מה יהיה כשיגיעו לחברה והמציאות תטפח על פניהם?" אלה הטוענים כך אינם יודעים את ההבדל בין חופש להפקרות. כל הדוגמאות שהם מביאים, על ילדי ה"שכן שגדלו בחופש והפכו מופקרים, וכדו" מה, אינן נכונות. כי קיים הבדל רב בין חופש להפקרות.

החופש פירושו לתת לילד לחיות את חייו, עד המקום שאינו פוגע בחופש הוריו (נא להבדיל בין חופש לנוחיות). ה"כונה אינה עד למקום שהוא פוגע בחופש שלך בתור אב או אם, אלא בחופש שלכם בתור ידורים שחיים באותה דירה. גם אתם וכאבים לפינה משלכם, או לכלים שהם רק ברשותכם. אולם דעו לתת לילד פיזיו, בי צורת פינה משלו וחפצים משלו. דעו לי כבוד את רצונו והוא יכבד את רצונכם. נכון ועצוב מאוד הוא, שאין לפתור את בעיותיהם של ילדים שגדלו בחינוך מסו" לף, בפתרונות של ילדים שגדלו באוירת כבוד וחופש. הנטיגות שנעשו בעולם בחי" נול, לפי שיטת הויסות העצמי של ניל, הוכיחו שילד הגדל באוירה חפשית, המרגיש שמכבדים את רצונו, לא יעורר אף הפוך את הבעיה: האם החופש שניתן לו יהפוך אותו לרודן קטן? כי ילד בעל ויסות עצמי הוא בעל טאקט, רצון טוב והרבה אמון. לכן הדרך הטובה ביותר לא להפוך את ילדך לרודן קטן, היא לנהוג עמו ביחס של כבוד הדדי, מן ההתחלה.

דור העתיד

עכשיו אולי תדעו את מקורם של כמה תסביכים, שגיליתם בילדיכם. אולם יד" עוז מקורו של תסביך אינה מספקת ואינה מרפאת אותו. הריפוי אינו תפקידו של ה" מחנך; תפקידו לדאוג שהדורות הבאים לא יודקרו לריפוי, אולי, אם תתקבל שיטה זו עליידי יותר ויותר הורים — והיא עוד רחבה וענקית ממה שניתן לספר עליה בי" שתי רשימות קטנות בשבועון — אולי או נוכל להגיע ליצירת דמות של אדם מאושר יותר, שיחיה בעולם טוב ויפה יותר.

את האיטור עד למינימום ההכרחי ביותר. אצלנו, למשל, המגבלה היחידה המוטלת על יעל הוא הפסנתר וניירות העבודה של יוחנן, שבהם לא תוכל יעל לשחק. כפיצוי, הקציני לה את כל מרפסת הגג. כל אחד מכס גילה יום אחד בילדו, בי צורה בלתי נעימה, את פיקאסו החדש, ה" מקשקש על קירות הבית ועל דלתותיו. זוהי תופעה חיובית ואפילו נפלאה. ברור שהיא מוסיפה לדקורטיביות של הדירה. ה" פתרון לכך הוא פשוט: לסייד את הדירה בצבע פלסטי שאפשר לרחצו, או לסדר חלק מהזירה בצורה זו שהחלק התחתון של ה" קירות יהיה מכוסה בלוח או פקק, עליו יוכל הילד לצייר ולנעוץ דברים כרצונו. אם אינך רוצה שילדך ישתולל בכל ה" דירה, יחדור לתחומך ויפריע לך, עליך לי" הקצות לו פינה משלו.

בדי מכות

אני יודעת שהרבה מכם יגודו ברא" שם, ויאמרו כי הדבר אינו ניתן לבי" צוע. "למי יש זמן וכוח לזה? קל לדבר אך לא לעשות!" אתם אומרים. אולם האם חשבתם פעם, כי אתם משקיעים פי אלף מאמץ ועבודה בריצה מתמדת אחרי הפעוט ובצעקות "לא! אסור!" מאשר בתכנון ר" סידור מוקדם של הדירה?

הצרה היא שהרבה הורים אינם מסתפ" קים באיטור כשלעצמו, שאינו עוזר הרבה, אלא משתמשים באמצעי הפחדה כמו שוטר, מכבי האש, מכשפה זקנה או שדים. אלה מכם שהתחילו לגדל את ילדם בי" משטר של איטורים מוצאים עצמם במעגל סגור: אינכם יודעים איך למנוע מהילד לה" רוס דברים שונים בבית, בעוד שהסיבה האמיתית גהרס היא התנהגות בלתי נכונה מימיו הראשונים, איטורים והפחדות. כי ה" הפחדות והאיטורים, נוסף לכך שאינם משי" גים את מטרותם, גורמים לילד פחד מסתו" רי עמוק ממנו אינו נרפא לעולם. או ש" ביום אחד הוא יגלה כי רימיתם אותו בי" טענה שאם לא יאכל תבוא מכשפה לקחת אותו, ואז יאבד אמונו בכס.

אולם השלב הגורא ביותר הן המכות. יש הורים רבים שהם חברים באגודת צער בעלי חיים, והטוענים כי מספר מכות מש" פרות את מהלך החיים בבית. אחד מידידי אמר לי פעם: "אני מכה את ילדי משום שאני מרחם עליו, אינני רוצה שיהיה יתום." האמת היא שכל מכה מכל סוג שהוא לילד, מקורה בגרש נקמנות של ההורים. אין דבר שיצדיק הכאת ילד על ידי מבוגר.

את ריקה זראי

ילדיהם יש משהו בלתי מוסרי. אבל מדוע הן סבורות כך, כשהילד נוגע באברי המין שלו? אני בטוחה שאתם נהנים מאוד כי שתינוקכם מתחיל לשחק באצבעות רגליו או ידיו. מדוע, אם כן, מתמלאים אתם חששות לגבי עתידו המוסרי של ילדיכם כשהוא נוגע בפיפי שלו? הדבר הנפלא ביותר הוא הסקרנות הבלתינגמרת של הילד. אבל אפילו אם ההורים מחשיבים את עצמם לאינטליגנטים ואינם מנסים להפריע לילד בשלב זה, מתוך ידיעה שזה יעבור, הם אינם יודעים שהילד נדבק מהרגשת ה" סר הנוחיות שלהם, ובאופן בלתי-מודע לי" גמרי מרגיש שמשנהו לא בסדר.

כל אותן תופעות, שאת קוראת עליהן יום יום בעתון — אונס, מעשים מגונים — מקורם בדיכוי וסילוף היצר המיני, ש" הוא טבעי ונחוץ. כי כלום הגיוני המנהג, המקובל בעולמנו, שהמין, שכל החיים הוא מושג גרוע ומכוער, יהפך לרצוי וטוב רק ברגע בו נותן הרב או הכומר את אישורו?

פיקאסו הצעיר

הרופא של בתי יעל אמר לי בזמנו (כשיעל היתה בת חודשים מספר): "הכל בשיטותיך טוב ויפה. כשבתך שוכבת בערי" סה, אבל האם אותה שיטה תחזיק מעמד כשיעל תתחיל לזחול ולגעת בכל דבר?"

באמת, קשה לי ליעץ לכם איך לנהוג בילדיכם בגיל זה בתנאי הדיור הקשים בי" ארץ. אף על פי כן נדמה לי כי בקצת רצון טוב וחוש המצאה, יכולים גם בעלי השיכונים הסטנדרטיים להקל על ילדיהם. קחו אותי, למשל. אני גרה בדירה קטנה, בת 2 חדרים. חדר אחד הייב לשמש כחדר עבודה לבעלי יוחנן, ועליכם לקחת בחש" בון שכדי לכתוב מוסיקה יש צורך בשקט למעלה מהמקובל בהרבה בתים. אותו חדר משמש לי גם לקבלת אורחים — ויש לנו המון. החדר השני משמש כחדר שינה לנו וליעל. כשיעל התהילה לזחול, התחלתי אני לסקור את הדירה בעיני נץ, או בעיני ילד: דבר ראשון פיניתי מארונות המטבח, לי" משל, את כל חמרי הניקוי החריפים העל" לים לסכן את חיי יעל. וזאת, כדי שאוכל להמנע מהצעקה: "אסור!" בהיכנסה למטבח.

אחר כך התחלתי לסלק ולפנות אגרטלים היקרים לי, שניצבו על הרצפה. ברור שה" חדר נראה פחות אסתטי, אבל אני סבורה שכדי לסלק את המלה "אסור" מהבית מו" טב לחתור על נוכחות קישוטים שבירים לי" שנה או שנתיים. אינני חושבת שאני יכו" לה להגביל בכוח את סקרנותה של בתי רק לצעצועי התינוקות שלה, ולאסור עליה לי" התעניין במשאר התפצים הסובבים אותה. אולם מצד שני אינני סבורה שליעל מו" תר לגעת בכל דבר, הקונץ הוא להגביל

עולם שוללי-חיים, נגוע בשנאה ובנורו" טיות המטביעה חותמה בכל צורות ה" חיים. העולם המנוגד, אליו אנו צריכים לשאוף, הוא עולם שוחר-חיים, ה" מבוסס על אהבה. במקום משטרי הדיכוי ו" שיטות ההכונה התינוכיות למיניהן. יהיו חופש ומתן אפשרות יצירה.

מקור כל הסילוף והרע הוא בחינוך קלוקל. האושר של החברה תלוי באושר של הפרטים, והאושר של אלה תלוי במי" דה רבה באיזו מידה הרשו להם חופש" התבטאות עצמי מלידהם. בני-אדם מחפשים באופן אינסטינקטיבי אחרי האושר, בכל שטח אפשרי. מדוע לא ננסה לתקן את הסיבות הגורמות לבני-האדם להיות בלתי" מאושרים, מהרגע בו הם מופיעות?

הילד והמין

עטוב אנחנו חוזרים לנושא הישן נושן — המין. הייתי רוצה לפתוח סעיף זה במשפט: "מדוע החתול לא נולד מושחת?" אני חושבת שתחילתם הם יצורים עליונים יותר מהכלבים. לאושרם, אין להם דבר ששמו מצפון, גם אי-אפשר להטביע בחתולים הכרה שיש בעולמם משהו כמו מצפון, דבר שאפשר לעשותו בקלות יח" סיה לכלב. עליידי חינוך ואילוף אפשר לי" הטביע בכלב הרגשה של טוב ורע, של עשה ואל תעשה, והוא בדיק מה שעושים גם עם ילדים קטנים.

לאושרו של החתול אי-אפשר להסביר לו רע מהו. מעולם לא יהיה קיים אצלו המר" שג "רע", ומשום כך הוא לא יהיה רע. הבאתי את דוגמת החתול, כי גם בני אדם אינם נולדים רעים. אלא שבכוח החינוך המסולף, והמאמץ העילאי של הורים ומחנ" כים המנסים להוכיח לילד שהוא רע, מת" חילים בני-אדם לחשוב את עצמם לרעים. אולי תבינו עתה מה אתם עושים, כי שאתם רואים את ילדכם משחק בצואתו וצועקים עליו: "דני ילד רע!" או, כשאתם פוגשים ילד חמוץ ושואלים אותו: "איך קוראים לך? בן כמה אתה? האם אתה ילד טוב?" אתם פשוט מחזירים בו מושגים ש" אין לו צורך בהם, וגורמים לו שאת כל הדברים שהוא עושה בין כה וכה, הוא יעשה מתוך הרגשת-אשם.

אני חוזרת למין, כיון שזהו הכוח החזק ביותר השולט בילד. מהרגע בו הוא נולד, אם תסכמה האמהות לכך או לא, עובדה היא שהניקה מן השד היא כבר תענוג מיני מובהק לילד. אני מניחה שתימצאה המון ביניכם שתרגשהו רע מאוד, בידיעה שביניקה הן נותנות תענוג מיני לילד. הילד נתון לתענוגות מיניים מהרגע בו נולד, ובדרך התפתחותו המאוחרת הוא מי" גיע לשלבי סיפוק מיני אחרים. למולנו אין עדיין אמהות הסבורות שבחליצת שד לי

חיפש! במקום לאסור על הילד לגעת בחפצים שבירים, מוטב לסלקם, לתת לו להתעניין בחפצים חסרי-ערך, כסס שנושה יעל זואי בתמונה. לעומת זאת אין ריקה נותנת לה לשחק לבד במכשיר כמו הרדיו החדש (תמונה למעלה). אך גם את האיטור הזה אין ריקה מבצעת בצעקות או באימים. אין לכבול את פעילות הילד.